

A person with curly hair, wearing a dark long-sleeved shirt and a red harness, is shown from the chest up. They are looking upwards and to the right, with their right hand raised. The background is dark and filled with crumpled, translucent fabric that hangs down, creating a labyrinthine or cave-like atmosphere. The lighting is dramatic, highlighting the person's face and the texture of the fabric.

KARAWANE

LABYRINT

Labyrinten som åsted, tilstand, erkjennelsesprosess og bilde av verden danner utgangspunktet for Karawanes nye prosjekt: En poetisk, musikalsk odysse gjennom et mørklagt landskap der unntakstilstanden er opphøyd til å bli den nye normalen.

Karawane ble dannet av Anette Röde Hagnell og Chris Erichsen våren 2019. Det vokste ut av et musikalsk samarbeid som har fått et stadig mer visuelt uttrykk og et scenisk samarbeid som har fått et stadig mer musikalsk uttrykk.

Karawane er i sin natur et nomadisk prosjekt som inngår nye allianser ved hvert stoppested. I Labyrint skrur vi oss inn i et kraftfullt visuelt univers i samarbeid med billedkunstneren Sigvei Ringvold: Rester av verden, spor av levd liv, materialer i oppløsning.

Disse bearbeides og bringes inn i et mørkt rom hvor vi oppdager dem i et annet lys. Nedbrytning som forutsetning for nytt liv er et gjennomgående tema i kunsten hennes. Hun arbeider etter prinsippet om at «all slags rester av verden kan bli til trykkplater». Derigjennom arbeider hun seg inn i en overgangsfase mellom sammenbruddet og det som kommer etterpå.

I dette rommet beveger Anette Röde Hagnell seg - lenger og lenger inn i labyrinten. Via poetiske visualiseringer i sine nyskrevne tekster, går hun inn mørket. Vi dras med i en tankestrøm framført med ekspressiv vokal, omsluttet av lydbildene og musikken til Chris Erichsen og Snorre Sjønøst Henriksen.

Publikumstjenesten

Karawane : labyrint

23g025540

ELAK LITEN CLOWN

Jag är av en annan ras
En elak liten clown
Som hotar att ta över världen
Vilken sekund som helst

Alla kan se min rödmålade mun
som sjunger en parodi på sig själv

I din skugga är jag ingen
i dina explosioner osynlig

Jag ska aldrig förstå
men det är alltid mitt fel
Dansar mig välvilligt närmare giljotinen

Hittar en vän
Hon får aldrig veta om clownen jag

Men om natten när hon sover
skrattar jag henne ont i ansiktet
och stjälar hennes doft

Om dagen vänder jag bort min blick

Dansar zickzack förbi
varje en jag möter
kommer de för nära
Tar jag sikte på nödutgången

SÅNG OM VÅREN

Våren har kommit
med ett varsel om inget
Utsträckta händer
Ligger slängda
i vägkanten

Flodvågen
med det underbara
har lämnat in
sin avskedsansökan

Kvar står vi
Spanar in mot skuggorna
Stumma

Klockan klämtar
utan respons

Liv skulle gro
Minnen skulle dansa över ängarna
Men vi söker tillflykt
från varandra
ner i mörka rum
läser nyheterna vi själva skrev
söker ingens blick

Allt kött är hö
Och blomstren dö
Och tiden allt fördriver

Herrens ord
har gått vilse
i en baklänges tornado

Foto: Chris Erichsen

INNTIL MOTSATSEN ÄR BEVISAD

Intill motsatsen är bevisad
gräver vi ner oss i hålör
vid våra förfäders gravar

På konfirmationsdagen står vi
som vitklädda mumier
Uppgrävda igen av våra mödrar
Smyckade med blommor
till falska sånger
om en ljusnande framtid

Intill motsatsen är bevisad
är det viktigt att leva
att överleva
mens vi väntar
på den ljusa framtiden
eller tillfället som gör tjuven
allt eftersom

Vi släcker törsten
med familjens tårar
Slår oss gula och blå
tills nån annan tar över
Bättre förekomma
än att förekommas
mässar våra fäder
med blicken vänd mot himlen

Intill motsatsen är bevisad
är man ensam och konstig
eller bara konstig
Alla andra bor
på en annan planet

Våra mödrar fyller brunnen med tårar
samlar floder
av lidande
av självmedlidande

Ropar så att alla säkert hör
Våra fäder tar till knytnävarna eller
försvinner ut bakvägen
med potensmedel i fickorna

Mor och far
vet inte
var livbojan hänger
Vi
Drunknar

Intill motsatsen är bevisad
lever vi för evigt
balanserar på hustak, på varandra,
paraglider utan paraglider,
vrålar sånger på tomma gator
färgar dem röda
Kastar sten på varandra
för att hålla oss vid liv

Vi lever i ett crescendo
uppgrävda från våra gravar
för att hålla det vi lovat

Och ingen frågar oss nånsin varför
och vi kommer ändå aldrig
kunna svara

UPPRESNING

Vi ska mötas därinne
i gångarna
bland dödbлека växter
Som slingrar sig neråt

Vi ska bli ett med de varelser
som kravlar i dyngan
hämtar näring
under sjöodjurens bukar

Vi ska gråta med varandra
i katakomberna
där är av saknad
samlats på hög

Inför döden är vi alla lika:

Den vitklädda flickan
den rödklädda biskopen
mördaren i bödelsdräkt
Och Kristi bruds
en gång så glödande kropp
nu hemsökt av kyla och glömska

Vi ska resa oss nu
Tiden är inne
Vi ska marschera i takt
dra våra plågoandar
ned i djupet
Vi ska ta makt över deras liv
Tiden är inne

Vi delar generöst med oss
vårt mörker
likt brödet som bryts
och vinet som delas

Vi fyller lungorna
av kraft
och brister ut
i sång

Vi sjunger inte om döden
men om livet
Om livet som död

Ty, våra sånger
dödar den levande
men ger liv
åt den döde

LABYRINT

Oljud slår i gångarna
Kan inte tolkas
vill plåga, dräpa
eller leka

kommer närmare
Försvinner
Som hav mot strand
vyssar mig trygg

Jag
ett bältdjur utan skal
Jagad

Labyrintens ensamma kärna
mitt nya hem
att äntligen få kvävas
i fred

solen
har inget med mig att göra
ljuset i en blick
når aldrig fram

Yrvaket ser jag upp
Eller är det ner?

Nödutgången - en återvändsgränd
modern - en prickskytt
ditt exkrement
mitt elixir

Jag sökte stjärnan
som leder hem

FRÄMLING

Jag klamrar mig fast vid en främling
En man med ett annat språk
Han visar mig värme
Jag gräver mig in i honom med näbbar och klor
Han låter det villigt ske
Vi förenas
främmande

Det går inte Det går inte Det går inte

Sen. Efteråt. Att ge sig hän och drunkna i likgiltighet. Utan språk

Det går inte!

Transformeras till sin enda önskan - Att komma hem, till det heliga, gyllene rummet.
Bakom porten. Som är låst.

Att aldrig mer skina dissonant mot varje bakgrund

Det går inte Det går inte Det går inte

Som döden skiljer oss åt
glider främlingen tillbaka in i sin egen skugga
och jag in i min språklöshet

D e t g å r i n t e

Nästa morgon är porten borta

Den tilltalade skall aldrig mer svara
Den åtalade har fått sin dom

UPPENBARELSE

Hatets vägar äro outgrundliga
men det skall omsider nå vår herre med full kraft!
Det skall springa som källor ur hans ögon
en glöd ingen tidigare har skådat
Det skall skölja de godtrogna ner i ett stormande hav
Men de lidande skall det bära med sig till nästa strand
Och de kärlekslösa som inget förbarmande äger
skall det fylla och ge kraft
På det att hans folk skola tala i tungor
Med ord som täppa till varje strimma hopp
Samma tungor skola halshugga den som bär på kärlek
släcka förlåtelse med förruttnelse
och hopp med blod

Och det skall segra!
Stort och mäktigt
skall det segra till ljudet av skallande trumpeter
på det att alla må förstå att segern äntligen är här
så att varje motståndare skall lägga ner sina vapen

Och Herren skall se detta
och ge varje fallen ängel guldskrud
Och de skola leva i evig förvissning
om sin guldpnydda glödande seger

Hatets leende
dess eviga envælde
och hoppets död
Amen

Vi inntar det tomme skallet. Skaper et annet vesen. Av lyd og lys, av blod og varme knokler, av aske, plast, papir og ild.

Sigvei Ringvold

Anette Röde Hagnell: Tekst, musikk, vokal, trekkspill

Chris Erichsen: Musikk, diverse instrumenter

Snorre Sjøhøst Henriksen: Musikk og lydarbeid

Sigvei Ringvold: Rom, scenografi, kostyme

Agnar Ribe: Lysdesign og teknikk

Einar Ottestad og Truls Hannemyr: Lyd

Tekstkonsulent: Kjersti Wold

Ytre øye: Tor Arne Ursin

Coproduisert av Grenland Friteater

Støttet av Norsk Kulturråd